

עין משפט
גר מצודה

כב א מ"י פ"ז מהלכות
טומאת אוכלין הל'
:7

בג ב מיי פ"ד מהל'
טומאת מח הלכה י:
בד ג מיי שם פ"ב הל'
יא ופ"ג שם הלכה ח
והלכה טו ופ"ו מהל'
ניירות הלכה ז:

פי' הרמ"ש

מחבר: מנסי סורדול
 לאחוריה. המערה את
 מכלי אל מלי לאחז ששק
 הקלות העמוד מילד ונזק
 משה שחזק בעיני
 לאחוריה. קרוביהם קא
 וזה טעם מאי שמוס
 וראיה בה ברי כלומר סור
 סוריה. לאחוריה את
 דלמא מוסוס דסמיה
 ואח: קאמילא מכל לביש
 וזה קא מביעה את
 דקפריש עמיהיה בדרא
 מנסי שהיא
 לאחוריה אלכ
 מביעה היה את טעמא
 קפריש ורא פמליה ברא
 דרבנן חיי ורא טובא
 כדכח חייבס אפרי
 קא מקפס לה נריסיל אפרי
 וזה כויל וראיה אל רלמא
 טעמא דרבנן
 דסמיה
 דסמיה ולא מוסוס ורי:
 חיי כויל חלב מן המה
 וחתיבו מוס "ההה
 מכל מחורק טעמא אל
 נשאר מן חלב היה מפורד
 מיוויו מן חלב המה
 וחתיבו טהור דסמיה
 בחיטמא וראחות פ"ד
 משיחוריו ארא יאנו
 חבור. וקודם שחיתיו אל
 היה מוסוס הגוע מקמח
 אל אפילי הגוע בכלול
 למאן דלית לה נוצע וחחר

תנועו העלן כי חסדי
החבור בידו חסד כי טעם
ואף לא נדד דרשתי
רביעית דהבב מן חסד
טעם למאן דאית ליה ניש
אמר [מקרא] וכן בן חצאי
ידיים מן חסד מן חסד
החלול יתינו לענין
אלו טעם אבל כמעט לא
טעמו וזה דאמר בריב"ב
דאחלה תנועב בן חצאי
נבלה טעם י"ל דמירין חסד
שיש שם מרודד החבור
ז"ל ובהב"נ ששני פ' תמור
והטעם: וא"ר ס' ד
ניצוק אלוכלין יתינו אל
והחסיב נמי לשיטה.
וכנסתן בריה שלם על
הזור א"ר שלם נמרה
ספ' א' מתקוב בפרה
מחמת החבור ובשורה
על יתי חבור א"ר שלם
ניצוק חבור אלוכלין:
הביע כגון דבהר' דקא
מרנח סליק מרנח' דלפוט
דמור וקשר דאחלה
לכיתיה חסדי הדתי.
כסמנתי על האש והחסיב
עלה חסד לפוטא וטעם
בב אחת וקשר שם
דשחא אחיה כוליה כתי
לדור וזה נפרד מנח' אל
חסיב אבל א"ר לא קשר
אלא דור: וסליק למקורו
א"ר אנוס לר' חלאל דר' שלם
נצוק חסד לר' חלאל
סמינתי לפוטא חסד
שמעלדו ו' סליק כלימ
בב אחת ובי נוסף וסלי
דור: נקוב: וזה טעם ברי

בית שמאי אומרים אף טקפה של גריסין. שנמשו גריסין גרסומ: ושל פול. שלמים ועושה מהם תבשיל כמו קן חסיד המקפץ ועוסק וספק ממשול סולד וחסר לאחוריו ממון שהתבשיל

ב"ש אומרים אף המקן מפני שהיה סולדת י תמא יש נצוק לאוכלי מי אמרין משום דאי כהו רירי או דלמא משום דא סמיכין אמר רב שהוא שלם והתיבו סהור ואי סלקא דעך שלם והתיבו נמי ליטא בריה דרבינא תרגימנא כגון דבהדי דמרתח ל לפומיה דמנא וקריש א"ל רבינא לרב אשי המקפה של גריסין ושוי לאחוריהן מדי איריא הכא משום רירי: וזו וכמה שיעורו חזקה רבי יוחנן אמר: מלא רבב שאמרו ישנן [א] מלא דברי ר"מ וחכ"א מלא הוא דאמר כרבנן אלא ולא כרבנן אמרי [ב] מלא אצבעותיו למעלה חד רב שימי רב אראל מן מקשרי אצבעותיו למטה מדידיה דהוה לי

מחוזות יחד ולא היה מעמא הנוגע במקלם [ואן] חיליו הנוגע כדור
למלך דלת ליה נוגע וחזר ונוגע לקי כי החיכו נמי לא חשיב ויה שלם
כיון שחיבור זה בא ע"י אדם ואש"י דרביעית דם הכלא משני ממים
מטמאה למלך דלית ליה א"ש לקמקרא דחשיב על כל נפשות מתן
(שפתי' דף 7.7) וכן שני חלאי וימים משני דעמלם בנמ' אלהות
(במספחה פ"ד) ו"ל דהיינו דוקא לענין אהל לפי שראוי להאחיל על שני
החלאין יחד אבל נגעייה לא מטמא והא דלמרי' בפי' [שלישין] דלהלית
(מ"ג) הנוגע בשני חלאי וימים מן ההנבל עמא ו"ל דהשת מיירי שיש
מיוחד בניהן ומהחברים יחד וכו' אלא הוגא משני פקדן העור והרעוב
(חולין דף קכ"ד) ואל"ת מפשעו מהבא דחיבורי אדם אינו חיבור וי"ל היינו
דוקא בטומאת מת שהטומאה בזה ממנו לזרפו לכיית טמא אחרים
ואפשר להיות שכן הקבלה אבל לגרף האוכלין לקבל טומאה בכדיה
מעלתא אדם חיבור אדם הי חיבור כי כך דכל האוכלין מוטפרין לכדיה
וא"י ש"ד אין נצוק לאוביז' שלם והרעוב נמי יצטרך כות' חל'ן
כשנותנין לאר האש א"ל אלא נפדרה טפה אחת ממקום חיבורה
ממנת ההספה אז נצוק אין חיבור דאי אפשר שאותה טפה אינה
מחברת לשאר החלב ע"י נצוק דאי לא חשיב חיבור הרי נפדרה הטפה
ואין כלל נצוק **בגון** בבדי דמרת' ל"ה ס"י"ק עמוד ראשית דמנא
וקירש דריתיה אריתיה חל'ן בני דריתיה כשנעין אר' האש והרעוב עלה
כיית לפומא דמנא בנת אחת מכה האש וקירש דהשתא איחיה כוליה
בני דרית' וז"ל דקירש אפומא דמנא דליתו לא קרש אלף חזר ונפל למקו'
וכי סליק סליק בנת אחת וכו' נפיל נפיל דרך נצוק: **ר"ש** אף טפה ש'
שעמא דשעמא' משום ריהי כי נמי מסתבר טעמא דמ"ק משום ריהי
נצוק: **מיר"ד** איריה ריהי משום דסמי' דבש לא וימים ואפיתיה דר'
שמאי סבירי אף כי לא סמי' הוי חיבור כיון דליכא ריהי בגון מקפה
פיסוק האכנות ע' הורו: **ישנן** מעיקר אצבעות ופעמיה' ע' דל'
אמר ל"ה בר ש"י"ט. שטיא חור ממלא דמא מקרשי אצבעותיו
אצבעות מהום שמחוריו לא ל'י ולתעלה דהחשך היינו

[illegible]

(b) ל-7 דקות לפני

כהן גדול פרק שביעי נזיר

כִּשְׁלֹשָׁה אֲף נָזֹק מִקֶּפֶס שֶׁל גִּירָסִים. פּוֹלֵן שֶׁנִּכְתְּשׁוּ בִּמְחָמָה וְנִחְלָקוּ לִשְׁנֵי: (וְשֶׁל פּוֹלֵן). (א) שֶׁל פּוֹלֵן שְׁלֵמוֹת: מוֹלֵדֵם לְאִחֲרֵיהֶם. שֶׁשֶּׁפֶה שֶׁמִּרְקִין אֲחֻזָּתוֹ מִכֵּי אֵל כִּי וְיִסְמָק אֶת הַנֶּזֶק חֹדֶר רֹאשׁ הַנֶּזֶק וְיִגְדֹּל לוֹ לַעֲמִלָּה בְּכַפִּי אֲחֵרֵי וְיִכְחֹד וְיִגְדֹּל לַעֲלִיּוֹת דְּמֵי יְיָ וְיִזְכֹּר קִמְחָן: יֵשׁ נָזֹק לְאֹכְלֵי.

היה של גריסין ושל פול
חזורים בעי רמי פר
אז "אין נצוק לאוכלין
בהו רירי והני לית
רסמיכין הוא והכא
ת"ש¹⁶ חלב המת
א היה מפורד והחיכו
אין נצוק לאוכלין
א"ר יורא אנא ומר
הכא במאי עסקין
א סליק עמודא דגורא
יתיה כולא נבי הדרי
ש"כ ב"ש אומרים אף
פול מפני שהן סולדין
התם משום רסמיכין
מלא תרודו רקב:
ומר מלא פיסת היד
ניו¹⁷ תנן מלא תרודו
תקי אצבעות ולמעלה
אין בשלמא ר' יוחנן
חזקיה כמאן לא כר"מ
פיסת היד ומלא קשרי
ישעורא הוא אמר ליה
ב פפא ממאי דהאי
מעלה לראש דלמא
ולא פיסת היד¹⁸ תיקו:
ת"ר

הדבורה לפניהם דמנא ולא א] [מ]מנשן לא להכא ולא להכא ולא הי
 נזק כלל דכוליה הוא צדיק והדי וקדש במקומו ולא תפסור ו] לבאן
 ולא לבאן משום הכי טמא: פ"ט כ"א אף במקפה של גריסין. אלמא דהי
 נזק לאוכולין: מדי איריא. כלומר לעולם אימאן לא חין נזק והכי
 נזקא דקא מביעא איריא. דגבי שאר אוכלין נזק עדיש
 ו] (מי אמרין) כיון דסמוכות טמא מקפה של גריסין הוה חיבור או דלמא
 הכס לא הוא טמא אלמא משום דלית ליה ררי צמקפה של גריסין אבל
 בשאר אוכלין דלית בכו ררי לאו הוא נזק: לישנא אחרתא פ"ט כ"ט
 אומרים כו מפני שכן סולרין לאסוריהן. אלמא דלית הוא טמא דנזק
 אלמא משום דלית ברי ררי ובגי שאר אוכלין הואיל דלית ברי ררי לאו
 נזק מדי איריא לעולם אימאן לך הי נזק לאכולין וכו קא מביעא
 לן אליבא דרבנן והכי קמביעא לן טעמיהו דרבנן דלמרי דהי נזק גבי
 דגם הימים טעמא משום דסמיךין והכלן לא אוכלין דסמיךין כגון עדיש
 ו] לכו נזק אלמא אליבא דכ"ט לא מביעא לן דליהי לא אמרי דהי
 נזק אלא משום ררי וחלי שאר אוכלין דלית להו ררי לאו צמקפה
 למישאל: תרוד. קך: מלא פיסה יד. בלא אצנצות: מלא חסני.
 כהדי אצנצותיו: וממאי דהאי קשרי אצנצותיו ולמעלה. דקאמר כלפי
 דלמא אצנצותיו קאמר ומשום הכי מונחת מיהי לחזקה דלמא למטה
 מיד דלמא כלפי פיסה יד הוא דקאמר בויהי לחזקה וחזקה כ"ט:

אין נופל יחד אלא דרך גזוק שאין כח האש מספיק נישול כמו שמעלה
גרייזן ויש פה פני' ד' (שירים) [שהן] בולעים פאטוריהם. [אלהם]
אלא ד"ק צפי רירי טובא ומפסעו לנשאר אוכלין דאין להם רירי ארץ
מזור לבנת היטו מספיק ולמחי מוסר קריר ובהא פניג דית
גרסין רגלי רירי לא מעלה מורד: **פלא** מוסר. ד. מהמילת
האצבעות: **דד** שיעורא הוא. כך מחזיק באצבעות כמו בפסח יד:
עלה היטו להאשי אצבעותיו דפרכת מינה דלחמא למט"ו דקר עיקר
ד הגוף עד פרק הארוע דהיינו ממח פסח יד לא גרסי' תיקון:
אחור

נפרדה טיפה אחת מתקופת חיבורה תחתית הכתוב, ואי לא תשיב חיבור הרי נפרדה הטיפה ואין כן
ואי אפשר שאותה טיפה אינה מחוברת לשאר החלב ע"י נקוץ. 6. צל דקים שחלי. 7. צבא
למטה דקה.

בביה ראשי האצבעות הם כלפי מעלה: מלא פסת היד מן האצבעות עד הזווה ומלא קשרי אצבע לראש אצבעותיו דלמא למעלה לצר הנוף דהיינו מלא פסת היד:

מסורת הש"ס

(א) תוספתא דאהלית פ"ד,
(ב) פ"ר חולין פו: מש"ש על
הגליון וצחוס' שס ד"ה תקן,
(ג) [תוספתא אהלית פ"ב].

נוסחת הריב"ג

(א) תקפה של פולין שלמות
שכוללת (לאחרונה: ב) וזה
נמא: (ג) מלמעלה: (ד) של
מת שהוא שלם ויש (ה) שמה
חיבור: (ו) הוס: (ז) והיחזו
במקום: (ח) מללי: (ט) לא
לכאן ולא: (י) לי מי אמר
גבי: (כ) דמחייב:
(ל) אצבעות:

הנהגות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה יט נזקק
וכי' מדרון מלמעלה:
(ג) ד"ה שם חלל על מח
הוא שם והחיות
עמא' יש בו כוח שלם
והחיות במחבת: (ד) ד"ה
ול' ק"ד וכו' כי הדר שלם
והחיות: (ה) ד"ה ל"ב וכו'
וכי' הוא מתחילת אדם
כלי' ותיבת הכסף מתקן:
(ו) ד"ה מיד לירא' וכי'
בגון ערשיו מין נכסות
כלי' ותיבות מין לחמץ
מתקן:

הגהות הגר"א

[א] נב' מעיקר. זל
מקשרי (וכמ"ש לקמן
ממח' דהוי מקשרי כו'
אכל בתוספתא דלחלות
ובכילי נ"מ פ"ו אהא
מקשרי: [ב] שם אהרי
מלא פיקת כו' יב' וז"ע
בתוספתא דכלים פ"ג
דכ"מ דקמ"י נבי מכתב
דמשמע שם דלא שוי
שעוריהו: [ג] שם
(תיק) תז"מ (וכמ"ש
הקוש' דל"א לה):

הגהות מהר"ב

רַנְשׁוֹרֵג
 [מ] רַנְשׁוֹרֵג דְּבִרָה וְכו'
 לְפִתְחֵיהּ דְּמִנְהָ וְלֹא מִנְה
 חִיבֵיהּ מִנְה נִמְחַק וְכו'
 מִלְלָה חִיבֵיהּ [ב] רַנְשׁוֹרֵג
 כִּי־שׁ וְכו' מִנְה שִׁיבֵיהּ
 קוֹלֵרֵם לְפִתְחֵיהּ בְּשִׁנְסֵיהּ
 חִיבֵיהּ בְּשִׁנְסֵיהּ נִמְחַק וְכו'
 בְּשִׁנְסֵיהּ כִּלְכִּלֵּי [ג] רַנְשׁוֹרֵג
 חִיבֵיהּ וְכו' בְּלֹקֵן אִפְלֵי מִן
 הַחִיבֵיהּ אִפְלֵי נִמְחַק אִפְלֵי
 נִמְחַק וְכו' אִפְלֵי [ד] רַנְשׁוֹרֵג
 חִיבֵיהּ וְכו' וְכו' שׁוֹל מִנְה
 שִׁיבֵיהּ קוֹלֵרֵם חִיבֵיהּ
 שִׁיבֵיהּ קוֹלֵרֵם נִמְחַק וְכו'
 שִׁיבֵיהּ שִׁיבֵיהּ חִיבֵיהּ

הגהות התוספות

- [illegible]

יצאתו מתחילת הפיסוק עד